Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

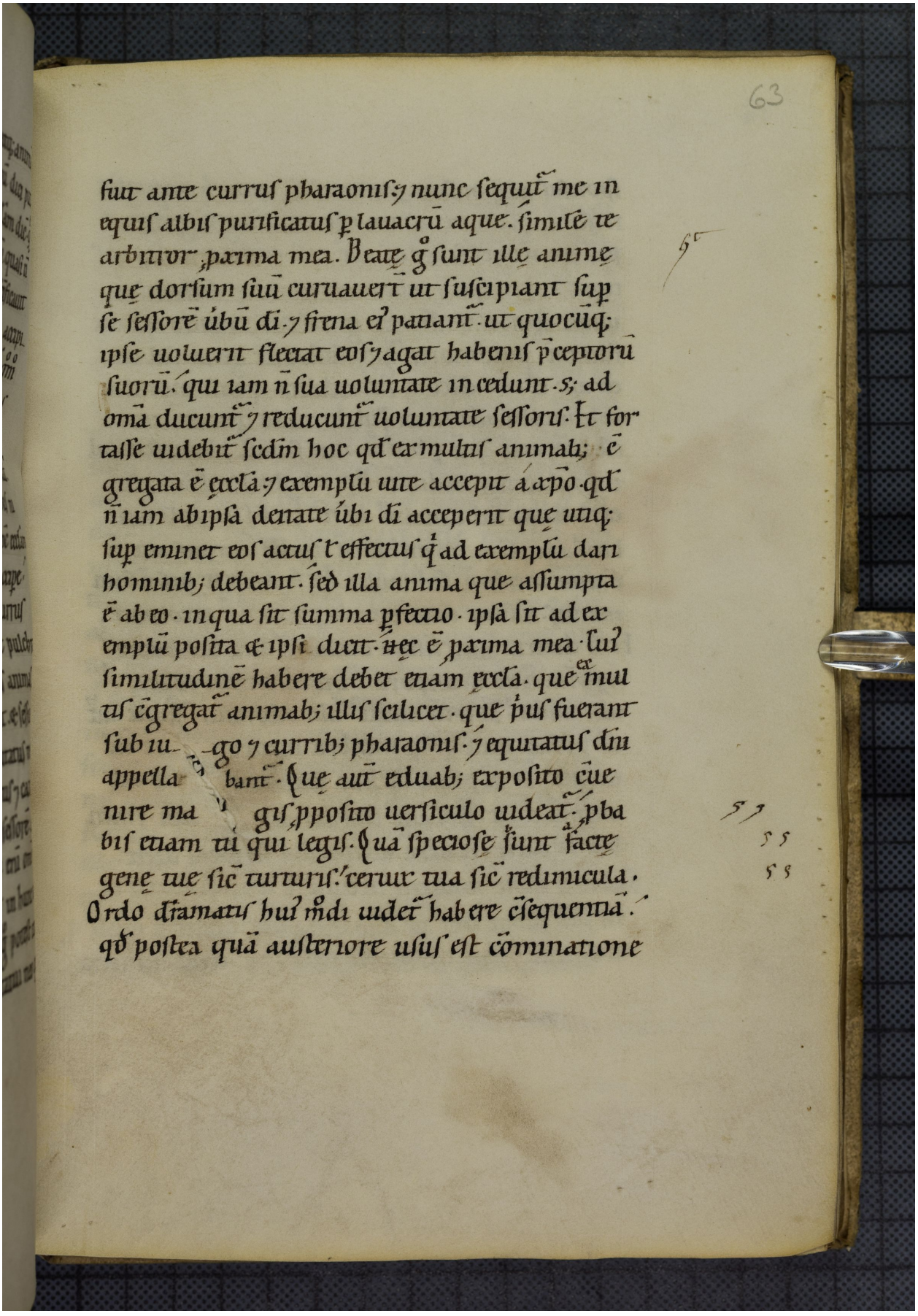

63

fuit ante currus pharaonis: y nunc sequit̄ me in
equis albis purificatus p̄ lauacrū aque. simile te
arbitror ꝑima mea. Beatę g̊ sunt illę animę
quę dorsum suū curuauerūt ut suscipiant sup
se sessorē úbū di. y frena eō ꝑmant̄. ut quocūq;
ipse uoluerit flectat eos y agat habenis p̄ceptorū
suorū. qui iam n̄ sua uoluntate incedunt. s; ad
oma ducunt̄ y reducunt̄ uoluntate sessoris. Et for
tasse uidebit̄ scdm hoc qđ ex multis animab; ē
gregata ē ęccla y exemplū uite accepit á xp̄o. qđ
n̄ iam ab ipsa dentate úbi di acceperit quę unq;
sup eminet eos actus t effectus q̄ ad exemplū dari
hominib; debeant. sed illa anima que assumpta
ē ab eo. in qua sit summa p̄fectio. ipsa sit ad ex
emplū posita & ipsi ducat. hęc ē ꝑima mea. sui
similitudinē habere debet etiam ęccla. que ex mul
tis cōgregat̄ animab; illis scilicet. que p̄ius fuerant
sub iu- -go y curribus pharaonis. y equitatus din
appella- -bant̄. Quę aut̄ eduab; exposito cue
nire ma- -gis ꝓposito uersiculo uideat̄. pba
bis etiam tu qui legis. Quā speciose sunt facię
gene tue sic turturis. cerui tua sic̄ redimicula.
Ordo diamatus hui⁹ m̄di uidet̄ habere cōsequentia.
qđ postea quā austeriore usus est cōminatione